

«Οἱ ἄνδρες ἔσπευσαν εἰς ἀναζήτησιν τῶν ζώων.

«Ε! Μοχίνε, Μοχίνε! ποῦ εἶσαι λοιπόν; Κατηραμένα τὰ αὐτιά σου, τὰ ὅποια, ἂν καὶ τόσῳ μακρὰ, δὲν σοῦ χρησιμεύουν εἰς τίποτε. Μοχίνε...

— Τίποτε.

— Θεέ μου, εἶπον αἱ γυναῖκες, πῶς θὰ κάμωμεν τώρα. Πῶς ἡ Παστόρα θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χωρίον της.

«Ὅλοι οἱ ἄνδρες, οἵτινες εἶχον ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν, ἔφερον μεθ' αὐτῶν τὰς γυναῖκας, τὰς μητέρας ἢ τὰς ἀδελφάς των.

«Σενόροι, εἶπε νεανίας τις, εὗρον ἐγὼ ἕνα τρόπον νὰ οἰκονομηθῇ τὸ πρᾶγμα. Ὁ Διέγος Καλλάδος! εἶνε ἐδῶ καὶ αὐτὸς ἦλθε μόνος του.

— Διέγο, Διέγο, ἐκραύγασαν οἱ νέοι τρέχοντες πρὸς αὐτόν, ὁ ὄνος τοῦ κύρ Βλάσση ἔφυγε χωρὶς νὰ περιμείνῃ τὴν Παστόραν. Τὸ ἄνθος λοιπὸν τῆς Σιέρρας ἀπὸ τὸ ἱππικὸν κατέβη τώρα εἰς τὸ πεζικόν. Πρέπει λοιπὸν νὰ τὴν πάρῃς σὺ εἰς τὸν ὄνον σου.

«Ὁ Διέγος ἐταράχθη καὶ ἠρρυθρίασε.

«Τέλος ἀπεκρίθη δισταζών:

— Ὁ ἵππος μου εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν της.

«Μετ' ὀλίγον ἡ Παστόρα ἐπήδησεν ἐλαφρὰ καὶ εὐθυμος εἰς τὴν ράχιν τοῦ ζώου. Μετ' αὐτὴν ἀνῆλθε καὶ ὁ μελαγχολικὸς νέος καὶ ἡ χωρὶς ἐλευθέρως διεπέρασε τὸν βραχίονά της περὶ τὸ στήθος τοῦ νέου καὶ ἐστηρίχθη ἐπ' αὐτοῦ.

«Ἐξεκίνησαν τέλος καὶ μετ' ὀλίγον ὁ ταχὺς ἵππος τοῦ Διέγου εὐρέθη εἰς μεγάλην ἀπόστασιν πρὸ τῶν ἄλλων.

«Ὁ Διέγος Μένας, ὅστις εἰς τὸ χωρίον ἦτο γνωστὸς ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον Διέγος ὁ Καλλάδος, ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν εἰκοσι ἑξ ἐτῶν, ὑπὸ τὴν ἀπαίσιαν ἐντύπωσιν τῆς φρικώδους σκηνῆς, ἣτις ἐφαίνετο ὅτι παρέλυσε ὅλα τοῦ τὰ αἰσθήματα καὶ ἀφῆκε μόνον τὴν θλίψιν καὶ τὴν φρίκην.

«Μόλις συνήντησε τὴν ὥραιάν ἐκείνην νεάνιδα, τόσῳ ὥραιάν καὶ γλυκεῖαν, τῷ ἐφάνη ὅτι ὥραια ἡμέρα ἀνοίξεως διεγέλασε εἰς τὸν διαρκῆ χαιμῶνα τῆς ζωῆς του.

«Οἱ δύο νέοι διέμειναν σιωπηλοί.

«Τέλος ὁ Διέγος πρῶτος εἶπε:

— Θὰ μένετε πολὺ ἀκόμη ἐδῶ;

— Ἐνα μῆνα.

— Πολὺ ὀλίγον.

— Θὰ φανῇ πολὺ εἰς τὸν πατέρα μου.

— Ὑπάρχουν ἄρα γε καὶ ἄλλοι, οἵτινες περιμένουν τὴν ἐπιστροφὴν σας;

— Δὲν πιστεύω.

— Δὲν ἀγαπᾶτε κἀνένα;

— Α! ὄχι.

— Δὲν ἔχουν λοιπὸν ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ χωρίον σας.

— Καὶ ἂν ἐγὼ δὲν ἔχω ὧτα ν' ἀκούω;

— Τότε θὰ εἴσθε πολὺ δύσκολος.

— Ναὶ καὶ ὄχι.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε ἀπάντησις ἢ μᾶλλον εἶνε δύο ἀπάντησεις ἀντίθετοι.

1 Ὁ σιωπηλός, ὁ μελαγχολικός.

— Αὐτὸ σὰς ἐνδιαφέρει;

— Ἴσως.

— Αὐτὴν τὴν φορὰν οὔτε μίαν ἀπάντησιν δὲν μοῦ δίδετε.

— Βιάζεσθε λοιπὸν πολὺ νὰ εἰπῇτε ὄχι;

— Καὶ σεῖς τόσο πολὺ διὰ νὰ ἐπιτύχητε ἔν ναί;

— Τέλος οὔτε μίαν ἐλπίδα δὲν δίδετε;

— Δὲν σὰς τὴν ἀφαιρῶ.

— Μὲ γνωρίζετε;

— Ναί, σεῖς;

— Ναί, μοὶ εἶπε περὶ ὑμῶν ἡ καρδιά μου. Θέλετε νὰ εἴσθε τὸ ἄστρον μου.

— Δὲν θέλω τίποτε, οὔτε νὰ εἶμαι οὔτε νὰ μὴ εἶμαι.

— Θέλω τὴν συγκατάθεσίν σας.

— Ἡ συγκατάθεσις δὲν ζητεῖται, ἐπιτυγχάνεται.

— Πῶς;

— Αὐτὸ δὲν λέγεται, μαντεύεται.

«Ἐφθασαν.

— Ὑπάρχει, εἶπεν ὁ Διέγος συγκεκνημένος, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ θεοῦ σας ἔν παραθύρῳ πρὸς τὴν ὀπισθεν μικρὰν ὁδόν. Θὰ τὸ ἀνοίξετε;

— Θὰ ἰδωμεν.

— Νὰ ἐλπίζω;

— Ἰδέτε λοιπὸν, ἀκόμη δὲν εἶνε εὐχαριστημένος, εἶπεν ἡ Παστόρα ἀφιππεύουσα. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ ἵππος σας τρέχει ἀρκετὰ.

— Ναὶ πολὺ, δυστυχῶς.

«Ἡ Παστόρα τὸν ἐχαίρετισε τείνουσα αὐτῷ τὴν χεῖρα καὶ εἰσῆλθε τρέχουσα εἰς τὴν οἰκίαν της.

«Ὁ Διέγος ἀπεμακρύνθη φέρων τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ καρδίᾳ.

«Μετὰ τινα χρόνον ὁ γέρον Ἀνταμούχος ἦλθε νὰ παραλάβῃ τὴν Παστόραν. Ἐρωτῶν τὰς νεάνιδας τοῦ χωρίου, ἐπληροφόρηθη τὰ τοῦ ἔρωτος τῆς βαπτιστικῆς του.

— Ἔτσι λοιπὸν, Παστορίλλα, τῇ εἶπε θωπευτικῶς, φαίνεται ὅτι ἐτρέλλανες τὸν Διέγον τὸν μελαγχολικόν. Καὶ τὴν νύκτα εἰς τὸ παράθυρον...

«Ἡ Παστόρα ἔκαμε χάριεν κίνημα ἀνυπομονησίας καὶ ἀπεκρίθη:

«Εἴσθε ἄρα γε ὁ μάγος Μερλίνος ἢ μήπως ἔχετε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς γαλῆς καὶ βλέπετε τὰ παράθυρα, τὰ ὅποια ἀνοίγονται εἰς τὸ σκότος;

— Καὶ σὺ λοιπὸν νομίζεις ὅτι κρατεῖς τὴν ράβδον τοῦ Μερλίνου, ἡ ὁποία καθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἀφανεῖς; Ἀλλὰ πάντοτε ἦσο μυστηριώδης, ὡς μικρὸν κουτίον κλειδωμένον. «Ε! λοιπὸν τί εὐρίσκεις ἄξιον θαυμασμοῦ ἂν ὁ Διέγος ὁ σιωπηλὸς ἀγαπᾷ τὴν Παστόραν, τὸ ἄνθος τῆς Σιέρρας, τὴν τόσῳ ὥραιαν.

— Ὁραίαν! μὲ εἰρωνεύεσθε.

— Δὲν εἶσαι λοιπὸν ὥραια.

— Ὅχι βέβαια.

— Λοιπὸν πῶς σ' ἀγαπᾷ ὁ Διέγος;

— Ἡ καλωσύνη του.

— Παιδί μου, ἐγὼ ἔκαμα πλέον τὰς σκέψεις μου. Ὁ Διέγος εἶνε λαμπρὸς νέος, τίποτε δὲν ἔχει κακόν. Δύνασκει νὰ τοῦ

εἴπῃς ὅτι θὰ ζητήσω τὸν πατέρα του νὰ συνεννοηθῶμεν.

— Αὐτὸ δὲν θὰ γείνη, ἀπεκρίθη ἡ Παστόρα.

— Καὶ διατί, παρακαλῶ; ἠρώτησεν ὁ γέρον Ἀνταμούχος. Εἰς τὴν Ἰσπανίαν, μετὰ τοῦ λαοῦ μάλιστα, εἶνε πολὺ ἀπλοῦν καὶ φυσικὸν πρᾶγμα εἰς νέος ν' ἀγαπᾷ μίαν νέαν μὲ τὴν πρόθεσιν πάντοτε νὰ τὴν νυμφευθῇ.

— Γνωρίζεις ὅτι ὁ πατήρ του ἐδόλοφονήθη.

— Ναί, ἀλλὰ τί σχέσις ὑπάρχει μετὰ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ γάμου τοῦ υἱοῦ.

— Ὠρκίσθη νὰ μὴ νυμφευθῇ, νὰ μὴ γείνη εὐτυχής, ἂν δὲν ἐκπληρώσῃ τὸ καθικόν του, ἂν δηλαδὴ, δὲν παραδώσῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην τὸν φονέα τοῦ πατρὸς του. Εἶνε τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ὠρκίσθη νὰ μὴ νυμφευθῇ ποτέ.

— Μετὰ εἰκοσιν ἔτη πῶς εἶνε δυνατόν ν' ἀνακαλύψῃ τὸν ἀνθρωπὸν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον κἀνεὶς δὲν γνωρίζει. Ὁ ἀθλιὸς αὐτός θ' ἀπέθανε ἢ θὰ εἶνε εἰς τὴν εἰρκτὴν, καὶ ἔπειτα θὰ ἐνθυμεῖται τόσῳ τὸν ἀνθρωπὸν αὐτόν ὁ Διέγος, ὁ ὁποῖος τότε ἦτο μόλις ἐπτά ἐτῶν. Ἀ, Παστόρα, ὁ ἐραστής σου εἶνε σχεδὸν τρελλός.

— Τί τὰ θέλετε; ὁ Διέγος ποτὲ δὲν θ' ἀφήσῃ τὴν ιδέαν του! λέγει ὅτι ἡ ιδέα αὐτῇ τὸν κρατεῖ δεδεμένον καὶ ἀπελπίζεται μὲν, ἀλλὰ δὲν ὑποχωρεῖ.

— Θὰ ὑπάγωμεν λοιπὸν, ἐπανελάβεν ὁ γέρον, νὰ παρακαλέσωμεν τὸν Δὸν Ζούστον, ἵσως ἐκεῖνος κατορθώσῃ νὰ μεταπεισῇ τὸν Διέγον.

— Γνωρίζομεν, εἶπεν ὁ γέρον ἀποπερατώσας τὴν διήγησίν του καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς ἐμέ, πόσον ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὸν νέον αὐτόν, καὶ πόσον ἐκεῖνος σὰς σέβεται. Ἐλπίζομεν λοιπὸν ὅτι χάρις εἰς ὑμᾶς θ' ἀφήσῃ τὴν ιδέαν αὐτὴν, ἡ ὁποία θὰ εἶνε ἡ ἰδική του καὶ τῆς κόρης μου ἡ καταστροφή. Νὰ τὸν νυμφεύσωμεν αὐτὸ θὰ εἶνε ὁ μόνος τρόπος ν' ἀπομακρύνῃ τὴν γελοίαν αὐτὴν σκέψιν. Ἀς εὐρωμεν ἕνα θεολόγον, ὁ ὁποῖος νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ τᾶξιμον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔκαμε πρὸ εἰκοσι ἐτῶν.

«Καὶ λέγων ταῦτα ὁ καλὸς γέρον ἠσπάσθη τὴν κλαίουσαν βαπτιστικὴν του μετὰ τρυφερότητος.

«Ὑπεσχέθη νὰ πράξῃ ὅ,τι δυνηθῇ ὑπὲρ τῆς ὥραιας νεάνιδος, ἣτις τόσῳ ἐλάτρευε τὸν ἐπίμονον Διέγον».

[Ἐπεται τὸ τέλος]. Γ. Β. ΤΕΣΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΤΗΣ

Διήγημα κατὰ μετάφρασιν.

Α'

Ὁ σὶρ Σρουδλιγγστάουν ἦτο ἐκ τῶν μελῶν τῆς Λέσχης τῶν Ἐκκεντρικῶν. Ἀφ' οὗ ἐπὶ πολὺ ἐσκέφθη, ἀπηύθυνεν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτή-

των, δι' ἧς ἐξητεῖτο, ὅπως ἕκαστος Ἀγγλος, δυσηρεστημένος ἐκ τῆς τύχης του, ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τῶν γονέων του ἐπὶ ἀτυχεῖ γεννήσει.

Μετὰ τὴν νόμιμον τῆς αἰτήσεως ταύτης ἐπίδοσιν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν σιδηρόδρομον, διέσχισε τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ Κομβερλάνδης μέχρι Δούβρου καὶ ἔφθασεν εἰς Παρίσιους προτιθέμενος νὰ περιπατήσῃ μόνον ὥρας τινάς.

Ἄλλ' ἡ διαμονὴ του ἐπεξετάθη, ἐπελθούσης αὐτῷ τῆς ὄντως ἐκκεντρικῆς ιδέας νὰ μὴν ἐγκαταλείψῃ τοὺς Παρίσιους πρὶν ἢ συναντήσῃ τὴν ἄμαξαν ὑπ' ἀριθμὸν 1.

Ἐν τούτῳ τῇ θυγάτηρ του τὸν ἀνέμενεν ἐν τῷ μεγάρῳ του γράφουσα καθημερινῶς καὶ ἱκετεύουσα αὐτὸν νὰ ἐπανέλθῃ.

Ὁ λόρδος ἔμενεν ἀμετάτρεπτος.

Ἄλλ' εἰς τὴν τελευταίαν τῆς θυγατρὸς του ἐπιστολὴν, ἀναγγελλούσης σοβαρὰν αὐτῆς ἀσθένειαν, ἡ ἐκκεντρικότης ὑπεχώρησεν εἰς τὸ πατρικὸν φίλτρον, καὶ οὕτω ἀφῆκεν ἡμιτελεῖ τὴν ἀλλόκοτον ἐπιθυμίαν τῆς συναντήσεως τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἁμάξης, καίτοι ἐπὶ ἐπτὰ μῆνας καὶ δέκα ὁκτώ ἡμέρας εὐρίσκετο εἰς ἀδιάπαυστον περίπατον, καὶ ἐπανέκαμψεν εἰς τὸ μέγαρόν του τὴν 9 Ἰανουαρίου 1889, ἡμέραν τῶν γενεθλίων τῆς μονογενοῦς αὐτοῦ θυγατρὸς μίς Ἐλισάβετ.

Τρομερὰ ὀργὴ τὸν κατέλαβεν ὅταν, καλῶς ἔχουσα ἡ μίς Ἐλισάβετ, τὸν ἐνηγκαλίσθη, ἔκλαυσεν ἐκ χαρᾶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτοχρόνως τὴν ἠπειλὴσε διὰ τὸ ψεύδος τῆς.

— Ἐτοιμάσθητι, τῇ εἶπε, διότι μετὰ μίαν ὥραν ἐπιστρέφομεν ὁμοῦ εἰς Παρίσιους.

Ἐσκέπτετο ἔτι τὴν ἁμαξάν ὑπ' ἀριθμὸν 1.

Ὁ ἁμαξηλάτης διετάχθη ν' ἀναμένη.

Μετὰ παρέλευσιν εἴκοσι λεπτῶν, ἡ μίς Ἐλισάβετ, ὡς ἀγγίς, εἶχεν ἐτοιμασθῇ. Ἀφ' οὗ ἐγευματίσαν, παρῆλθε δὲ καὶ τὸ ἐξηκοστὸν λεπτὸν ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του, ὁ σὶρ Σρουδλιγγστάουν μετὰ τῆς θυγατρὸς του ἀνῆρχετο τὸν ἀναβαθμὸν τῆς ἁμάξης. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἔκλειε τὴν θυρίδα, πτωχὸς τις τῷ ἔτεινε τὴν ἐκ τοῦ φύχους ἀκίνητον σχεδὸν χεῖρά του.

Τὸ ψῦχος ἦτο ὑπερβολικόν. Ὁ πτωχός, ὑψηλὸς καὶ ἰσχνός ἔκλινεν ὡς ξυράφιον, ἡ ρίς του, ἐρυθρὰ ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τοῦ τῆν, τοῦ μόνου παρηγόρου τῶν Ἀγγλων δυστυχῶν, ὁ ἱματισμός του δυσκόλως περιεγράφετο, διότι ἔφερε φόρεμά τι, ὅπερ πιθανὸν νὰ ἦτο καὶ ραντιγκότα, κλειομένου διὰ καρφιδίων μέχρις ἄκρου τοῦ λάρυγγος· τὰ γόνατά του ἠπείλουν ἐξοδὸν ἐκ τῆς περισκελίδος του, ἡ τις ἀμφίβολον ἂν ἦτο ἐξ ὑφάσματος, οἱ δὲ πόδες του ἔπλεον μέσα σὲ δύο σκάφες· τέλος ἡ κεφαλὴ του ἐπεκαλύπτετο διὰ πύλου ἔχοντος τό τε σχῆμα καὶ τὰς διαστάσεις πίθου, καίτοι παρ' Ἀγγλοῖς ἅπανα ἡ κομποπρέπεια συνίσταται εἰς τὸν πύλον, ὡς εἰς τὰς Μασσαλιώτιδας εἰς τὴν κομφὴν ὑπόδησιν καὶ τὰ ἀρώματα.

Ὁ ἐπαίτης οὗτος ἐκαλεῖτο Ματθαῖος

μόνον, καθ' ὅσον τὸ οἰκογενειακὸν του ἐπώνυμον voluntate sua τὸ ἐγκατέλειπεν.

Ὁ Ματθαῖος εἶχε λάβει παρὰ τοῦ λόρδου τὴν διαταγὴν νὰ παρουσιάζηται δις τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ μέγαρόν του διὰ νὰ τὸν ἐλεῇ τὴν 9 Ἰανουαρίου, γενέθλιον ἡμέραν τῆς θυγατρὸς του, καὶ τὴν 3 Σεπτεμβρίου, ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ Κρόμβελ.

Ἡ ἐλεημοσύνη ἐγένετο ὡς ἐξῆς· ἐπλήρου διὰ σεληνίων τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων τοῦ Ματθαίου, ὅπερ εἶτα ἐξέκένου εἰς τὸ πλόν του, οὕτινος τὸ ὑπόλοιπον κενὸν συνεπλήρου διὰ πεννῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη ἤρεσκεν εἰς τὸν πτωχόν, οὕτινος τὰ ὑποδήματα καὶ ὁ πῖλος ἠῤῥαζον καταπληκτικῶς καθ' ἐκάστην ἐπίσκεψιν.

— ὦ! Ματθαῖε, ἀνέκραξεν ὁ λόρδος, θὰ εἶνε ἡ 9 Ἰανουαρίου, ἀφ' οὗ ἤλθες.

— Μάλιστα, σὶρ.

Καὶ κατεμέτρησε τὸν τρέμοντα Ματθαῖον διὰ τοῦ βλέμματος, ὅπερ ἔσταματήσεν ἐπὶ τοῦ πύλου του.

— Βλέπω ὅτι ὁ πῖλός σου αὐξάνει τεραστίως εἰς ἐκάστην ἐπίσκεψιν, κατήντησε πῖθος, δὲν σὲ βαρύνει ἐπὶ τέλους; οὔτε καὶ νὰ μὲ ἀπατοῦν ἐπιθυμῶ, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ μὲ ἀναγκάζουν νὰ ἐλεῶ.

Ὁ Ματθαῖος ἐταπεινώσε τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἔστη ἀναυδος.

— Καὶ διὰ νὰ σὲ τιμωρήσω αὐτὰ μόνον σοῦ δίδω.

Καὶ τῷ ἔριψε νόμισμά τι.

Καὶ ὁ λόρδος διὰ τῆς θυρίδος ἐξηκούθησε νὰ παρατηρῇ τὸν κεραυνόπληκτον δυστυχῇ.

Ἀλλὰ ιδέα παράδοξος διήλθε τοῦ πνευμάτος του.

— Ματθαῖε, ἀνέκραξε, Ματθαῖε, ὤσει καλῶν αὐτὸν μακρόθεν.

— Σὶρ!

— Ματθαῖε, ἀγαπητέ μου, Ματθαῖε, ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω εἰς τὰς χεῖράς σου μέγα ποσόν, ὅπερ νὰ σοὶ ἀνήκει. Ἡ ἀντίθεσις θὰ μὲ διεσκέδαζε. Δεῖξέ μου εἴκοσι χιλιάδας λιρῶν καὶ θὰ σοῦ δώσω ἄλλας τόσας.

Καὶ ὅμως ἡ ὑπόσχεσις αὕτη δὲν ἦτο ἀπλοῦς ἀστεϊσμός, καθ' ὅσον ἡ ἐπιθυμία του ἦτο εἰλικρινεστάτη.

— Προμηθεύθητι τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐπανάλαβε, γνωρίζω ὅτι δὲν τὸ ἔχεις καθ' ὃ πτωχός, προμηθεύθητι αὐτὸ διὰ παντός μέσου, ἐκτὸς διὰ κλοπῆς καὶ ἀπάτης, διότι καὶ θὰ ἐξετάσω καὶ θὰ σὲ πληρώσω ἀμέσως. Προπάντων ἀπαιτῶ νὰ παρουσιασθῇς μόνος σου, οὐδεὶς νὰ σὲ συνοδεύῃ, οὔτε ὁ δανειστής, οὔτε ἕτερός τις νὰ ἐπιτηρῇ. Ἐκ τοῦ πύργου μου, κειμένου ἐν τῷ μέσῳ ἀπεράντου πεδιδάδος, διακρίνω ἐξ εἰλλια μακρὰν πάντα ἀνθρώπον ἐρχόμενον. Λοιπόν, θὰ μὲ εἰδοποιήσης τὴν παραμονήν, θὰ ἀνέλθω εἰς τὸν πύργον μου καὶ θὰ ἐρευνήσω τὰ περὶξ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου μου. Σοὶ δίδω τριῶν μηνῶν προθεσμίαν, τοὔτέστι μέχρι τῆς 9ης Ἀπριλίου ἀκριβῶς Good mornig.

Καὶ μὴ ἀναμείνας ἀπάντησιν ἐβοήθησε τὴν μίς Ἐλισάβετ νὰ κατέλθῃ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μέγαρόν του διὰ νὰ κλεισθῇ ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

Ὁ Ματθαῖος ἀπεμακρύνθη ἀναυδος, ἀλλ' ἐσκέπτετο καὶ ἦτο τετραγαγμένος.

— Καὶ θὰ τὸ κάμω! ἐπανελάμβανε καθ' αὐτόν, θὰ τὸ κάμω! εἴκοσι χιλιάδες λίρες! Ἀλλὰ τίς θὰ ἐμπιστευθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο; προσέθηκε, παρατηρῶν ἐαυτόν. Ἐὰν ἦτο εὐκολόν, ὁ λόρδος δὲν θὰ τὸ ἐπλήρωνε τόσον ἀκριβᾶ. Εἴκοσι χιλιάδες λίρες! περιουσία ὁλόκληρος, δῆλα δὴ θὰ ἔχω ἐπανωφόριον, δὲν θὰ κρύνω καὶ δὲν θὰ πεινῶ!

Φθὰς εἰς τὴν οἰκίαν του ἔπεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης του καὶ ἤρξατο ἀπαριθμῶν ἐκείνους, πρὸς οὓς πεποιθότως ἠδύνατο ν' ἀπατηθῇ. Ἡπατήθη πρὸς τινάς, ἀλλ' οἱ μὲν τὸν ἐπίασαν μὲ τὰ σάπια, οἱ δὲ τὸν ἐξέλαβον ὡς παράφρονα καὶ ἕτεροι τὸν κατήγγειλον εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ὁ Ματθαῖος, ὡς πᾶς ἐπαίτης, ἐγίνωσκε καὶ τῆς Δημαρχίας αὐτῆς κάλλιον, τοὺς πλουσίους τῆς περιφερείας. Ἀλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ, οἱ ἐλεοῦντες δὲν εἰσὶν, ὡς τὰ πολλά, καὶ οἱ πλούσιοι. Καὶ ἐν τούτοις, τίς θὰ ἐνεπιστεύετο εἰς τὴν τιμιότητά του; Ἐσκέφθη ὅτι δὲν ἔπρεπε μόνον ν' ἀποτεινῇται πρὸς τοὺς πλουσίους, ἀλλὰ, καὶ πρὸ πάντων, πρὸς τοὺς ἐκκεντρικούς.

Ἐπεσκέφθη γραίαν τινὰ λαίδην γνωστήν διὰ τὰς ἐλεημοσύνας τῆς. Ἀκούσασα τὴν πρότασιν τοῦ ἡνῆθη, ἡ ἐκκεντρικότης ὅμως τοῦ σὶρ Σρουδλιγγστάουν τὴν ἠρέθιζε κάπως. Τὸν συνεβούλευσε λοιπὸν νὰ ἐνδυσθῇ ὡς εὐπατριδῆς, νὰ μεταβῇ εἰς Λονδῖνον, νὰ καταλύσῃ ἐν ἐνὶ τῶν πρωτευόντων ξενοδοχείων καὶ νὰ δανεισθῇ τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν παρὰ τοῦ πρώτου τυχόντος, προσφερομένη ν' ἀναλάβῃ πάσας τὰς τοῦ ταξιδίου δαπάνας.

Τὸ μέσον ἦτο ἐξαίρετον καὶ πρακτικόν, ἀλλὰ θὰ ἐξελαμβάνετο ὡς ἀπάτη, κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ σὶρ Σρουδλιγγστάουν.

Τὴν ἀποτυχίαν ταύτην ἐπηκολούθησαν καὶ ἕτεραι καὶ ὁ δυστυχὴς Ματθαῖος ἀπηλπίζετο. Ἐφθασεν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν, ὅτε ἀνεμνήσθη ἀρχαίου τινὸς φίλου, μένοντος ἐν Οὐάιτχαβν. Διήνυσεν ἐπτὰ μίλλια πῆξιν, τὸν εὔρε καὶ τῷ ἐξέθηκε τὴν ὑπόθεσιν.

Τί εὐτυχία! ὁ φίλος οὗτος ἐγίνωσκεν ἐκ φήμης τὸν σὶρ Σρουδλιγγστάουν, ὥστε ἡ ἀνέκδοτος αὕτη ἐκκεντρικότης οὐδόλως τὸν ἐξέπληξεν. Συνήνεσεν.

Συνήνεσεν ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους· ὁ φίλος του θὰ μετέβαινεν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Σρουδλιγγστάουν ὑπὸ τὴν ιδιότητα συγγενοῦς τινος τῶν ὑπηρετῶν, ὃν θὰ ἐπλήρωνε πρὸς τοῦτο, ὁ δὲ υἱὸς του θὰ τὸν συνάδευεν ἑφιππος μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ δάσους, ὥστε, ἐν περιπτώσει ἀποδράσεως, νὰ συλληφθῇ ἀμέσως.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἦσαν σκληροὶ διὰ τίμιον ἀνθρώπον, ἀλλ' ἐπρόκειτο περὶ ὁλοκλήρου περιουσίας καὶ ἔπρεπε νὰ ὑπομένῃ.

Καὶ ὄντως, τὴν 4 Ἀπριλίου, ὁ λόρδος

διὰ τοῦ τηλεσκοπίου παρετήρησε μέλαν τι σημεῖον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὀρίζοντος.

Ἦτο ὁ Ματθαῖος.

Τὸ ἔδαφος ὡς ἐκ τῆς νυκτερινῆς βροχῆς ἦτο ὑγρὸν καὶ βορβορώδες. Οἱ πόδες του ἐβυθίζοντο, τὰ δὲ μακρὰ ὑποδήματά του ἐδυσχέραινον τὴν πορείαν του.

Τὸ ποσόν, ὅπερ ἦτο κεκλεισμένον ἐντὸς σακκιδίου καὶ οὐτινος ἐκράτει τὴν κλεῖδα, ἦτο δυσφόρητον, διότι ὁ δανειστὴς ἐθεώρησε φρόνιμον, τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ νὰ δοῇ εἰς χρυσόν, ὅπως χρησιμοποίησιν ὡς ἔρμα ἐν περιπτώσει ἀποδράσεως.

Ὁ σὶρ Σρουδλιγγστάουν ἐπετήρει τὸν Ματθαῖον, σύναμα ὅμως καὶ τὰ περίξ, ἵνα βεβαιωθῇ ἂν ἐφρουρεῖτο. Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ φίλου του ἦτο κεκρυμμένος εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ, ὅπισθεν οἰκιῶν καὶ δένδρων.

Ὁ δυστυχὴς Ματθαῖος ἐκ τοῦ βορβορώου ἐπιπτε καὶ ἀνίστατο. Ἀλλὰ τί σημαίνει! ἐπροχώρει πάντοτε καὶ προχωρῶν ἐσκέπτετο. Ἐσκέπτετο τοὺς ὁρους τοῦ προγράμματος, ὅπως ἐδραϊώσῃ τὰς ἐλπίδας του. Τὸ κύριον ἦτο νὰ ἐβιάδιζε μόνος, καὶ τότε ἐνστίκτως ἐπεστράφη. Φρίκη! ἄνθρωπός τις τὸν παρηκολούθει!

Καὶ ὁ σὶρ Σρουδλιγγστάουν ἐθεάτο πάντων.

Ὁ δούστηνος ἠσθάνθη διαλείποντας τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας του, ὁ κόσμος δι' αὐτὸν κατεστράφη. Ὁ ἄγνωστος ἐπλησίαζεν. Ἦτο κλέπτης ἢ κατάσκοπος; Ὁ Ματθαῖος ἀπέκρυψε τὸ σακκιδίον ὅταν ὁ ἄγνωστος τὸν κατέφθασε ζητῶν ἐλεημοσύνην. Ὁ ἄγνωστος ἀπεμακρύνθη καὶ ἡ χαρὰ κατέλαβε τὸν δυστυχὴ Ματθαῖον. Ἐσκέπτετο ὅτι ὁ ἀκαμπτὸς εὐεργέτης του δὲν θὰ ἐλάμβανε ὑπ' ὄψιν συμβᾶν ὅπως τυχαῖον.

Τέλος, κατὰ τὴν πέμπτην, ὦραν ἔφθασεν εἰς τὸν πύργον· ὁ λόρδος τὸν ἀνέμενε ἐπὶ τοῦ προθύρου.

— Ἐχασες, my dear, ἔχασες, ἐφώνησε. Δὲν σὲ συνώδευσαν μὲν εἰς τὴν πεδιάδα, ἀλλ' ἐκεῖ κάτω σὲ ἐπιτηροῦν.

Καὶ ὁ φίλος του τὸν ἐπλησίασε, καὶ ὑψῶν τοὺς βραχίονάς του ἐν εἰδει παρενθέσεως «δὲν πταίω ἐγώ», ἀνέκραξεν.

Ἡ ἀφιξίς τοῦ συγγενοῦς τοῦ ὑπηρέτου, συμπίπτουσα μετὰ τῆς τοῦ Ματθαίου, ἐγέννησεν ὑποψία εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λόρδου, ὅστις μετ' ἐπίμονον ἀνάκρισιν ἔμαθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

— Βέβαια, ἔχασες· ἀλλὰ σοὶ ὑπολείπονται πέντε ἡμέραι, πῆγαινε καὶ μὴν ἀπελπίζεσαι.

Τὰ χρήματα ἐπεστράφησαν εἰς τὸν δανειστήν καὶ ὁ Ματθαῖος ἀπῆλθεν ἀπελπισ. Φθάσας εἰς τὴν οἰκίαν του ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς κλίνης του, ἐνθα ἔμενεν ἄσιτος τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας.

Τέλος ἀνέτειλεν ἡ 9ῃ Ἀπριλίου. Ἡ γέρθη, ἐξῆλθε καὶ ἐγευματίσε πλουσίως. Ὁ καιρὸς ἦτο ὥρατος καὶ αἱ ὁδοὶ ξηραί. Ἡ γέρθη καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸν πύργον. Ποῦ ἐπορεύετο μὲ κενὰ τὰ θυλάκια; Ὁ σὶρ Σρουδλιγγστάουν τὸν εἶδεν, ἀνηρέυνε

τὰ περίξ καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι ἦτο μόνος. Ἐπίστευεν ὅτι ὁ Ματθαῖος ἔφερε μεθ' ἐαυτοῦ τὸ ποσόν.

Ὁ Ματθαῖος ἔκρουσεν, εἰσῆλθε καὶ ὠδηγήθη εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, χωρὶς οὐδένα νὰ ζητήσῃ. Θύρα τις ἠνεώχθη, εἰσῆλθε λευκὸς βραχίων, οὐτινος ἀπῆστραψαν τὰ ἀδαμαντῶστικα ψέλλια, ἔπεσε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ματθαίου χάρτινον δέμα καὶ ἡ ὀπτασία ἠφανίσθη.

Τὸ δέμα περιεῖχεν εἴκοσι χιλιάδας λιρῶν εἰς χαρτονομίσματα.

Τὸ θαῦμα ἐξετελέσθη ὑπὸ τῆς μῆς Ἐλισάβετ.

Μετὰ τινὰ λεπτὰ ὁ σὶρ Σρουδλιγγστάουν εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον.

— Λοιπὸν; ἠρώτησε.

— Ἰδοὺ, εἶπεν ὁ Ματθαῖος.

— Well, very well, ἀνέκραξεν ὁ λόρδος εὐχαραστισθεὶς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας του καὶ ἤρξατο ἐξετάζων τὰ χαρτονομίσματα.

— Ἀλλ' αὐτὰ εἶνε ἰδικά μου, ἀνέκραξε διὰ βροντώδους φωνῆς, διότι ὁ λόρδος συνειθίζε νὰ μονογραφῇ τὰ χαρτονομίσματά του.

Οἱ ὀφθαλμοὶ του διεστέλλοντο, συνεστρέφετο καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ κατηγορήσῃ ἐπὶ κλοπῇ τὸν Ματθαῖον, ὅτε εἰσῆλθεν ἡ ἡ μῆς Ἐλισάβετ ὡς αἰθερία νόμφη.

— Πάτερ μου, εἶπατε εἰς τὸν Ματθαῖον νὰ προμηθευθῇ εἴκοσι χιλιάδας λιρῶν, ἀδιάφορον διὰ τίνος τρόπου, ἐκτὸς τῆς κλοπῆς καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἔφερε, καὶ σὰς ὀρίζομαι ὅτι δὲν τὰς ἔκλεψε, ἐγὼ τὰς ἔλαβα ἀπὸ τὰς ἰδικὰς σας καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσητε διὰ τοῦτο.

— Ἐχεις δίκαιον· ἀλλὰ τότε δύναται καὶ νὰ τὰς κρατήσῃ.

Ὁ Ματθαῖος ἀπεσύρθη ὀπισθοβατῶν, ἐκτὸς ἑαυτοῦ ἐκ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης.

Ὁ σὶρ Σρουδλιγγστάουν ἐνηγκαλίσθη τρυφερῶς τὴν θυγατέρα του διὰ τὴν γενναίφρονα ἐπιπόνησιν τῆς ἀλλὰ καὶ τὴν ἐτιμώρησε· θὰ ἐστερεῖτο ἐπὶ δέκα ἡμέρας τοῦ ἀγαπητοῦ της κυνός, ὅστις θὰ ἔμενε κεκλεισμένος εἰς τοὺς σταύλους, ἀφ' οὗ ἐννοεῖται προηγουμένως ὁ λόρδος θὰ τοῦ ἐξῆγει καὶ τὸν λόγον τῆς τιμωρίας του!

Ὁ Ματθαῖος πλούσιος, ἐπανῆλθεν εἰς Γκασφόρδην, ἀλλὰ μετὰ πέντε ἡμέρας ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου ἐδέετο ὑπὲρ κατατάξεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Ἀβραάμ. Ἐνεταφιάσθη ὁ δυστυχὴς Ματθαῖος, ὅστις ἀπέθανεν ἐκ πλευρίτιδος, προσβληθεὶς κατὰ τὴν ἀξιωμανημόνευτον ἐκείνην ἡμέραν τῆς 4ῆς Ἀπριλίου.

Β'

Ὁ σὶρ Σρουδλιγγστάουν μετὰ τὴν λήξιν τῆς τιμωρίας τοῦ κυνός, συμπαραλαβὼν καὶ τὴν θυγατέρα του, ἐπανῆλθεν εἰς Παρίσιος ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα συνεχίσῃ τὰς ἐρεῦνας του πρὸς συνάντησιν τῆς ἀμάξης ὑπ' ἀριθ. 1.

[Μετάφρασις]

N. Θ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κυρίαν Μαρίαν Μπότση, Διαμαντίναν Α. Φραγκοπούλου, Μαρίαν Ι. Μπαλῆ, Πολυξένην Γραμματικά, Βικτωρίαν Γραμματικά, Ἀσπασίαν Ἰω. Αποστολίδου, καὶ κα. Ι. Κωνσταντινίδην, Γεώργ. Τσοκανέλλην, Α. Γ. Εὐαγγελίδην, Ἰω. Μισαηλίδην, Π. Κ. Εὐκλείδην, Ἰω. Γαλάτην, Γεώργ. Παναγιωτάρην, Ἰω. Φαραντάτον, Θεόδωρον Γρουπάρην, Στέφανον Βαρούνην, Ἀθανάσιον Μελούμ Πασχάλην, Λεωνίδα Ἰατροῦ, Χαρ. Γ. Συμεωνίδην. Συνδρομαὶ δὲ μὴν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ν. Καλαμακιώτην. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ἰω. Μιχαηλίδην. Α' καὶ Β' τόμος «Ἐκλεκτῶν» δεδεμένοι καὶ φύλλα παρεδόθησαν τῷ κ. Ε. Γλυκῷ. Ἐγράφαμεν. — κ. Γεώργ. Ἱερεμίαν, ἱατρὸν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε. Φύλλα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἀπεστάλησαν. — κ. Σπ. Τσακασιάνον. Τόμος Ε. «Ἐκλεκτῶν» δεδεμένος ἐστάλη. Φροντίσατε, παρακαλοῦμεν, διὰ τὴν εἰσπραξίν καὶ τῶν λοιπῶν αποδείξεων. Ἐγράφαμεν. — κ. Ν. Κάβδουραν. Ἐγράφαμεν. — κ. Ι. Α. Φωκᾶν. Ἐνεγράφη ἡ κ. Δ. Α. Φ. καὶ ἀπεστάλησαν τὰ ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἐκδοθέντα φύλλα. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν «Ἐκλεκτῶν» ἐνεργείας σας. — κυρίαν Αἰμιλίαν Σαβόγια. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Τὰ «Ἐκλεκτὰ» θὰ ἀποστέλλονται ὑπὸ τὴν νέαν διεύθυνσίν σας. Ἀπόδειξιν θὰ λάβητε παρὰ τοῦ κ. Κ. Α. Ρέγκου, πταισματοδίκου. — κ. Ν. Σουρμελῆν. Ἐλήφθη συνδρομὴ κ. Θ. Γ., καὶ ἀπεστάλησαν αὐτῷ τὰ φύλλα ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Περικλῆν Σ. Μιχαηλίδην. Φύλλα ἀπὸ ἀριθ. 410 μέχρι 417, καὶ Ἡμερολόγιον Σκόκου ἀπεστάλησαν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΚΟΛΩΝΙΑ

ΚΑΡ. ΚΑΛΥΒΩΚΑ

(Φαρμακοποιεῖ ἐν Πάτραις)

Σπουδαία εὐκαιρία δι' ἅπαντας τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Πωλεῖται εἰς φιαλίδια καὶ κατ' ὄκταν.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ κατασκευάζεται ὁ θαυμασιὸς τοιχοθρεπτικὸς Οἶκος μετὰ Κίνας καὶ Κακάου, καθὼς καὶ τοῦ Εὐκαλύπτου ὁ πεφνημισμένος ἀντιπυρετικὸς καὶ Κολόμβου, ὁ μόνος φημιζόμενος κατὰ τῆς διαρροίας. Ἀπόδειξις ἔστω αἱ εἰς χεῖράς του εὐρισκόμεναι συγχαρητήριαι ἐπιστολαὶ διακεκριμένων ἱατρῶν.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΚΑΙΔΟΤΑΙ:

Ο ΑΠΟΒΑΗΤΟΣ ΥΙΟΣ

ΔΡΑΜΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ

ΕΙΣ ΠΙΡΑΕΙΝ ΜΙΑΝ

τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ

ΚΑΡΟΛΟΥ-ΓΟΥΔΙΕΛΜΟΥ-ΣΤΕΦΑΝΟΥ

κατὰ μετάφρασιν Π. Σ. Οἰκονόμου.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΗΣ

θὰ πωλῆται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν.

MAGAZINE ILLUSTRÉ
DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois.

PRIX DES ABONNEMENTS:

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

(Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν).